

Dosarul nr.2ra-1977/16

Instanța de fond: Judecătoria Ștefan Vodă – Iu. Silarin

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Traciuc, Iu. Cotruță, Ș. Niță

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat către Iurie Chifiac în interesele lui Bîrcă Iosif în pricina civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Ștefan Vodă Gaz” împotriva lui Bîrcă Iosif privind obligarea de a permite accesul în domiciliu pentru deconectarea gazelor naturale și demontarea contortului instalat din contul întreprinderii, încasarea contravalorii gazelor naturale consumate fraudulos și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 14 ianuarie 2016,

C O N S T A T Ă :

SRL „Ștefan Vodă Gaz” la data de 15 ianuarie 2014 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Bîrcă Iosif pricvind obligarea pîrîtului de a permite accesul în domiciliu pentru deconectarea gazelor naturale și demontarea contorului instalat din contul întreprinderii, încasarea contravalorii gazelor naturale consumate fraudulos în sumă de 51 449,40 lei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 578 lei, în total suma de 53 027,40 lei (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 09 decembrie 2013 SRL „Ștefan Vodă Gaz” și Bîrcă Iosif au încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale nr. 1010446, conform căruia SRL „Ștefan Vodă Gaz” s-a obligat să aprovizioneze cu gaze naturale domiciliul consumatorului Bîrcă Iosif, iar ultimul s-a obligat să răspundă de integritatea contorului de gaze naturale, de sigiliile aplicate.

La data de 22 octombrie 2013, în timpul efectuării controlului reprezentanții SRL „Ștefan Vodă Gaz” au depistat, că sigiliul de stat al contorului este deteriorat, ceea ce permite consumarea gazelor naturale fără înregistrarea lor în modul convenit. Tot atunci contorul a fost demontat, amplasat într-o pungă, sigilat și transmis consumatorului, cu întocmirea documentelor necesare.

Actul de decontare și primire a contorului a fost semnat de către Bîrcă Iosif, în locul contorului demontat, conform legislației în vigoare a fost instalat un alt contor din contul întreprinderii.

La data de 23 octombrie 2013 Bîrcă Iosif din propria inițiativă s-a prezentat la SRL „Ștefan Vodă Gaz” pentru clarificarea problemei apărute, fiind necesară efectuarea unei expertize specializate, consumatorul categoric a refuzat să prezinte la expertiză contorul, să se prezinte la comisia întreprinderii pentru examinarea cazului dat și să achite factura privind consumul de gaze naturale în mod fraudulos.

Prin hotărîrea Judecătorei Ștefan Vodă din data de 04 iulie 2014 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 102).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 18 iulie 2014 SRL „Ștefan Vodă Gaz” a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii (f.d. 113-114).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015 s-a respins cererea de apel depusă de către SRL „Ștefan Vodă Gaz”, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Ștefan Vodă din 04 iulie 2014 (f.d. 132).

La data de 30 martie 2015 SRL „Ștefan Vodă Gaz” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu remiterea dosarului la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată (f.d. 144-147).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 23 septembrie 2015 s-a admis recursul declarat de către SRL „Ștefan Vodă Gaz”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecatori (f.d.163-167).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 14 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de către SRL „Ștefan Vodă Gaz”, s-a casat hotărîrea Judecătorei Ștefan Vodă din 04 iulie 2014. S-a admis acțiunea depusă de SRL „Ștefan Vodă Gaz”, s-a obligat Bîrcă Iosif să permită reprezentanților SRL „Ștefan Vodă Gaz” accesul în domiciliu pentru deconectarea gazelor naturale și demontării contorului instalat din contul SRL „Ștefan Vodă Gaz”. S-a încasat din contul lui Bîrcă Iosif în beneficiul SRL „Ștefan Vodă Gaz” contravaloarea gazelor naturale consumate fraudulos în sumă de 51 449,09 lei, cheltuieli de judecată în sumă de 2736 lei (f.d. 182).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că la data de 22 octombrie 2013 reprezentanții SRL „Ștefan Vodă Gaz” au efectuat un control privind verificarea contorului de gaze naturale cu nr. 003810462, instalat la domiciliul lui Bîrcă Iosif, în urma controlului s-a depistat, că sigiliul de stat al contorului de gaz de la mecanismul de socotit era deteriorat, contorul a fost demontat cu întocmirea actului de demontare a echipamentului de măsurare. Astfel, pentru consumul fraudulos pe numele consumatorului s-a eliberat bonul de plată a gazelor naturale consumate fraudulos.

Potrivit Regulamentului pentru Furnizarea și Utilizarea Gazelor Naturale, aprobat prin Hotărîrea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 furnizorul este în drept să solicite deconectarea, iar operatorul rețelei de distribuție va deconecta de la rețeaua de distribuție a gazelor naturale instalația de utilizare a consumatorului casnic în cazul neachitării plăților pentru gazele naturale utilizate la locul de consum în decurs de 10 zile calendaristice din

data limită de plată a facturii, prezentată consumatorului casnic cu respectarea termenului prevăzut la pct.75 lit. e) din prezentul Regulament.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 10 iunie 2016 avocatul Iurie Chifiac în interesul lui Bîrcă Iosif a depus recurs, prin care a solicitat, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii Judecătorei Ștefan Vodă din 04 iulie 2014 (f.d. 200-202).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că concluziile instanței de apel, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, de asemenea instanța nu a apreciat probele și nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, inclusiv, că Bîrcă Iosif nu cunoaște alfabetul latin, nu a înțeles motivul demontării contorului, instanța de judecată a admis ca probele declarațiile martorilor care sunt angajații întreprinderii

La data de 11 august 2016 SRL „Ștefan Vodă Gaz” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat (f.d. 215-216).

În conformitate cu art. 434 alin.1, CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 ianuarie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 19 aprilie 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 10 iunie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către avocatul Chifiac Iurie în interesul lui Bîrcă Iosif este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele judecătorești au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurrate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către avocatul Chifiac Iurie în interesul lui Bîrcă Iosif asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Chifiac Iurie în interesul lui Bîrcă Iosif inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Chifiac Iurie în interesul lui Bîrcă Iosif împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 în pricina civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Ștefan Vodă Gaz” împotriva lui Bîrcă Iosif privind obligarea de a permite accesul în domiciliu pentru deconectarea gazelor naturale și demontarea contortului instalat din contul întreprinderii, încasarea contravalori gazelor naturale consumate fraudulos și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas